

KOSMONOSKÝ zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

květen 2022

NOVĚ NAPUŠTENÝ BIOTOP POKŘTIL STAROSTA MĚSTA

Do historie města Kosmonos se zlatým písmem zapíše datum 6. května 2022. Nově vybudovaný biotop už je napuštěn vodou a první se do ní ponořil starosta města PharmDr. Eduard Masarčík. Splnil tak slib, který v minulosti dal. Slavnostní otevření volnočasového areálu je připraveno s bohatým doprovodným programem na sobotu 25. června. O tom informujeme na jiném místě Zpravodaje.

„Před třemi lety, když jsme přišli s myšlenkou koupací plochy ve volnočasovém areálu v režimu biotopu, jsem uzavřel takovou sázku. Chci tím získat pro tuto myšlenku lidi z kosmonoského úřadu a samozřejmě ze svého okolí. Vlastně takový pracovní tým, který projekt biotopu dál rozvíjel,“ vysvětlil PharmDr. Eduard Masarčík. Tehdy z recese řekl, že v případě napuštění biotopu do něj skočí. Ať je to v jakémkoli ročním období. „Protože jsme biotop napustili, tak už nebylo možné vzít slova zpátky. Rozhodli jsme se z toho udělat takovou společensko-pracovní akci pro městský úřad.“

V praxi to znamenalo, že ve volnočasovém areálu proběhlo výjezdní zasedání a provozní porada úřadu. Starosta při něm splnil svůj slib a do napuštěného biotopu skočil. „Zároveň jsem všem za vedení města poděkoval za podporu v našem úsilí o vybudování biotopu. Ten je vlastně první etapou. Další budou následovat v průběhu letošního roku.“

Závěrečná třetí etapa bude představovat dokončení celého areálu, což je přílehlá část Obory. Tam se počítá s termínem na jaře příštího roku. „Musím říct, že mě překvapila kritika některých opozičních zastupitelů, kteří napadají vedení města z urych-

Kosmonoský starosta PharmDr. Eduard Masarčík jako první vyzkoušel na vlastní kůži hladinu vodního biotopu. Fotila Dana Jeřábková.

lené práce. Podle nich se jedná jen o předvolební tah a agitaci. Já si ale nemyslím, že by veškeré práce byly uspěchané. Volnočasový areál se znovu otevře po dlouhých 44 letech. A v roce 2000 byla zařazena do územního plánu výstavba multifunkční tělocvičny. Ta se také otevře letos, dvacet let od návrhu.“

V případě volnočasového areálu se aktuálně finišuje s přípravou provozního řádu. Zatím půjde o **ZKUŠEBNÍ PROVOZ** a je nutné, aby tuto skutečnost veřejnost akceptovala a řídila se doporučeními města. „Na základě tohoto zkušebního provozu si opravdu vymíňujeme podmínku aktuálně reagovat na potřeby, které u tohoto začínajícího přírodního biotopu mohou nastat. Prosíme veřejnost, aby to respektovala a pochopila, že například vodní plochu v době zkušebního provozu na pár dnů uzavřeme. Na základě získaných poznatků bude nastavený režim v ná-

Nově vybudovaný biotop už je napuštěn vodou. Fotil Mgr. Petr Boubín

sledujících letech,“ upřesnil vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon.

Zkušební provoz bude mít také řadu omezení. Je například nutné, aby rostliny, které mají v biotopu čistící schopnost vodní plochy, dostatečně zakořenily. Případní nedostatky se v průběhu sezóny budou řešit. Aby ta následující – už ostrá – byla bez problémů. „Zároveň žádáme občany, aby při parkování v okolí volnočasového areálu respektovali to, že v uvedené oblasti je obytná zóna a parkování je možné pouze na vymezených místech. Požádali jsme proto kosmonoskou Městskou policii, aby řádné parkování kontrolovala,“ dodal PharmDr. Eduard Masarčík. O společensko-kulturních a sportovních akcích ve volnočasovém areálu bude veřejnost informována na webových stránkách města, facebookovém profilu a také prostřednictvím Zpravodaje.

PAVEL PETR

PŘIJEDE HEREČKA IVA JANŽUROVÁ

Významná osobnost české filmové i divadelní scény usedne do Křesla pro hosta v Zrcadlovém sálu zámku Kosmonosy. Pozvání totiž přijala paní IVA JANŽUROVÁ. Pořad se uskuteční 8. června a začne v 18 hodin. Povídání doplní hudební vystoupení. Na klavír zahrají Miroslav Sekera a jeho syn Michal. Na pódiu se představí také Vojtěch Sekera, který zahraje na violoncello. Vstupné bude dobrovolné. Velký podíl na pozvání paní Janžurové má právě kosmonoský klavírista Miroslav Sekera. Je to jedinečná příležitost legendární herečku vidět jinde, než třeba na filmovém plátně nebo divadelním jevišti. (pp)

Uvnitř čtete

Zámecké
kulturní léto ... 2

Ovocné stromy
a jejich osud ... 3

Rozhovor s hercem
Otou Jirákem ... 4

O cestách i koncertech
s klavíristou Miroslavem
Sekerou ... 5

Hledání
jarních zvířátek ... 6

Kuželkářský šampionát
v Kosmonosích ... 7

Famózní sezóna
stolních tenistů ... 8

KOSMONOSKÉ KOUPALIŠTĚ VE VZPOMÍNKÁCH

Příští měsíc, 25. června, bude slavnostně otevřen a po víc než 40 letech předán do užívání volnočasový areál a biotop. U této příležitosti vyhláší Městský úřad Kosmonosy soutěž pro vás čtenáře týkající se právě kosmonoského koupaliště. Máte doma nějakou fotografii jeho původní podoby? Nebo nějakou hezkou vzpomínku na něj? Pokud ano, pošlete je prosím na mailovou adresu jerabkova@oukosmonosy.cz. Tři vylosované příspěvky redakce odmění. (pp)

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ BIOTOPU

Vodní biotop ve volnočasovém areálu bude slavnostně otevřen v sobotu 25. června v rámci Dne Kosmonos. Bližší program uveřejníme v příštím vydání Zpravodaje. Něco vám už ale prozradíme nyní. Chybět nebude hudební vystoupení nebo program pro děti. Ocenění se při slavnostní akci dočkají úspěšné kluby reprezentující město. K vidění bude pohár pro vítěze florbalové superligy, který představí Kosmonosák Marek Korych. Chybět nebude ani bohatý sortiment občerstvení. Nenechte si proto ujít jedinečný okamžik a poslední červnovou sobotu si určitě zaškrtněte ve svých diářích.

JEDNOU VĚTOU Z MĚSTA

V pátek 13. května začala rekonstrukce plynové potrubí v Podzámecké ulici. Obnova vozovky a chodníků by podle původních předpokladů měla pak začít na přelomu června a července. V letních měsících bude v Kosmonosích probíhat dočišťování a úklid chodníků. Po chodnících se budou pohybovat úklidové stroje, a to i v ranních hodinách. Zároveň dojde k chemickému čištění zarůstajících ploch. Město tak žádá občany o shovívavost a pochopení. (pp)

Práce na Kosmonoské tělocvičně zdárně pokračují. V posledním měsíci například proběhla montáž a zasklení části oken, začíná se realizovat venkovní fasáda. „Uvnitř objektu mimo jiných prací probíhá realizace rozvodů a montáž akustického podhledu. Při pravidelných kontrolních dnech průběžně řešíme drobné problémy, které taková stavba přináší. Přes počáteční velké problémy stavba běží, a to je pro nás nesmírně důležité. V současné době už u dodavatelské společnosti probíhá i příprava vnitřního sportovního vybavení“ konstatoval kosmonoský místostarosta Mgr. Petr Boubín.

SOCHA SVOBODY PŘED ŠMAKEM

Možná jste si v poslední době položili otázku, co se aktuálně děje se sochou Svobody na náměstí Míru před Šmakem. „Celý prostor prochází úpravou stávající podoby, a to na základě architektonické studie centra, která vznikla díky spolupráci Města Kosmonosy a Nadačního fondu Škoda,“ popsal kosmonoský místostarosta Mgr. Petr Boubín. „Socha Svobody byla opískována, očištěna a naimpregnována, aby byla chráněna před povětrnostními vlivy. Stejně tak bylo obnoveno písmo a deska se jmény, která připomíná kosmonoské oběti první a druhé světové války. Na ně nesmíme a nemůžeme zapomenout.“ Úpravy se dočká prostor okolo samotné sochy, kde bude kruhová lavička, jak je patrné z vizualizace. „Věřím, že tento redesign a následná úprava přilehlé křižovatky vy-

tvoří další důstojný prostor v našem městě,“ zdůraznil Mgr. Petr Boubín. (pp)

DEN PROTI RAKOVINĚ

Český svaz žen, základní organizace Kosmonosy, se opět zapojil již do 25. ročníku celostátní sbírky Českého dne proti rakovině (Květinového dne), kterou pořádá Liga proti rakovině. Letos se sbírka uskutečnila ve středu 11. května 2022, jejím ústředním tématem je „Prevence nádorových onemocnění – děložního čípku a rakoviny varlat“. Podle statistiky přibývá nádorových onemocnění, bohužel Češi mají přední místa ve výskytu jednotlivých karcinomů v Evropě, ale i ve světě. Symbolem sbírky je květ měsíčku zahradního se stužkou fialové barvy, současně je předáván informační leták s radami, jak postupovat při pre-

venci. Výše příspěvku je dobrovolná, minimálně však 20,- Kč za kytíčku. Důležité je prostřednictvím letáku předat lidem informace o tomto onemocnění. Obrana je v moci každého jednotlivce. Tímto způsobem je možné zachránit řadu lidských životů. Zdravotní výchova a osvěta je nutná, musíme ji zahajovat u dětí a pokračovat s ní i u dospělých. Každá koupená kytíčka je nadějí navíc. Český svaz žen Kosmonosy pravidelně spolupracuje při této sbírce již mnoho let. V letošním roce členky ČSŽ nabídky téměř 700 kusů kytíček a získaly do sbírky přes 16 000 korun.

Milada Remešová,
předsedkyně Českého svazu žen

ZMĚNA TARIFU PID

Od 12. června 2022 dochází na základě rozhodnutí Středočeského kraje k několika úpravám jízdného na linkách v systému PID ve Středočeském kraji. Nejvýznamnější změnou je zrušení bezplatné přepravy pro seniory nad 70 let v autobusech a sjednocení podmínek pro tuto věkovou kategorii v autobusech a vlacích PID. Senioři

nad 70 let budou nově platit poloviční jízdné, tedy stejně jako nyní senioři od 65 let. Další novinkou je zavedení výhodných krátkodobých i jednodenních jízdních dokladů pro přepravu jízdních kol a speciální zlevněné jízdné bude zavedeno pro účastníky odboje a odporu proti komunismu a válečné veterány.

SLAVNOSTNÍ VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 7. května proběhlo v Zrcadlovém sále zámku Kosmonosy Vítání občánků. Slavnostně ho zahájili starosta města PharmDr. Eduard Masarčík s organizátorkou akce Ludmilou Linhartovou. O kulturní doprovod se postarali žáci Základní školy Kosmonosy a Základní umělecké školy z Mladé Boleslavi.

Fotil Jiří Ulrych

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA BIOTOPU – ŽIVÉ JEZÍRKO

Volnočasový areál v Kosmonosích prošel první zatěžkávací zkouškou – při Dni otevřených dveří nazvaném Živé jezero. Akci uspořádal Nadační fond Škoda Auto ve spolupráci s městem Kosmonosy. Vydařenou akci doprovodil bohatý kulturní i sportovní program.

„Jako vedení města jsme byli osloveni Nadačním fondem Škoda Auto, který se významně na stavbě volnočasového areálu podílí. Akce Živé jezero byl vlastně takový Den otevře-

ných dveří, aby se lidé mohli seznámit s celou stavbou a následnou realizací biotopického koupaliště, a to ve fázi, která už nikdy nebude k vidění,“ popsal akci starosta města Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík.

Pro řadu návštěvníků areálu to bylo velké překvapení. Vlastně stále žili tím, že toto koupaliště bylo a je v zanedbaném stavu. Teď mohli na vlastní oči vidět tu obrovskou změnu, která se v areálu udála za posledních dva roky. Součástí programu byly

i komentované prohlídky. „Provázet jsem nejen já, jako starosta města, ale i zástupkyně zhotovitele Ing. Jana Stejskalová. Zájemcům jsme osvětlili, za jakých podmínek biotop funguje, i jakým způsobem probíhá následná realizace jednotlivých etap. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na ní organizačně podíleli. Velký dík pak patří Nadačnímu fondu Škoda Auto,“ zdůraznil PharmDr. Eduard Masarčík po skončení vydařené akce ve volnočasovém areálu. (pp)

ZÁMECKÉ KULTURNÍ LÉTO 2022 V KOSMONOSÍCH

Osvětová beseda také letos pořádá Zámecké kulturní léto na nádvoří zámku v Kosmonosích, a to již po osmnácté. Divadelní přehlídka ochotnických souborů bude probíhat od června do poloviny září. Chtěli bychom Vás pozvat k návštěvám jednotlivých představení. Smyslem je obohatit kulturní život ve městě, nabízet živou kulturu v krásném prostředí nádvoří zámku, kde je velice příjemná atmosféra. Je připraveno jedenáct akcí – osm divadelních představení, Pomněnkové odpoledne, dva koncerty. Akce jsou rozděleny na dvě části. První část proběhne v červnu, druhá část od poloviny srpna do poloviny září. V případě nepříznivého počasí se představení uskuteční v krytém vestibulu zámku. Tato kulturní přehlídka je finančně podpořena Městem Kosmonosy, ale může se uskutečnit zejména díky obětavosti a nadšení členek Osvětové besedy. Srdečně Vás zveme, nenechte si

ujít nevšední zážitky přímo v zámku v Kosmonosích, můžete se pobavit, popovídat si se známými. Bude připraveno i občerstvení.

MILADA REMEŠOVÁ,
předsedkyně Osvětové besedy
Kosmonosy

Čtvrtek 2. 6., 19.30
**MB QUARTET V SALLA TERE-
NĚ.** Mladoboleslavské smyčcové kvarteto, vstupné 100 Kč
Úterý 7. 6., 19.30
TEN KDO UTŘE NOS. Divadelní spolek Tyl Bakov nad Jizerou, vstupné 80 Kč
Neděle 12. 6., 14.00
**POMNĚNKOVÉ ODPOLED-
NE.** Mažoretky Sokola Kosmonosy, vstupné děti 20 Kč, dospělí 50 Kč
Úterý 14. 6., 19.30
KONCERT GOSPEL VOICE. Mladá Boleslav, vstupné 100 Kč
Úterý 21. 6., 19.30
CO NENÍ PŘECE JE. Divadelní

spolek Refektář TJ Sokol Jinonice, vstupné 80 Kč

Úterý 28. 6., 19.30
COMEDIA – LA – CARTE. Divadelní spolek Jirásek Česká Lípa, vstupné 80 Kč

Úterý 16. 8., 19.30
**HERKULES A AUGIÁŠŮV
CHLÍV.** Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův Důl, vstupné 80 Kč

Úterý 23. 8., 19.30
INTELIGENTNÍ LIDÉ. Divadelní spolek Bazilišek Benátky nad Jizerou, vstupné 80 Kč

Úterý 30. 8., 19.30
HARVEY A JÁ, Mary Chase. Divadelní spolek Dobrovít Dobruška, vstupné 80 Kč.

Úterý 6. 9., 19.30
PELIŠKY. Divadelní spolek Hálek Nymburk, vstupné 80 Kč.

Úterý 13. 9., 19.30
ŽEMLOVKA. Autorská hra Jarky Jenčíkové, Divadlo Jarky Jenčíkové Mladá Boleslav, vstupné 80 Kč.

OVOCNÉ STROMY A JEJICH OSUD

Obyvatelé českých zemí už od konce devátého století pěstovali jabloně, hrušně i broskvoně. Ovocné stromy měly v životech našich předků významnou roli a sloužily nejen jako zdroj obživy. Vzrostlé jabloně sloužily jako orientační body v krajině, hrušně před domem připomínala výročí svatby, ořešák vedle hnojště působil jako odpuzovač hmyzu. Za výsadbu a pěstování ovocných stromů a hlavně alejů vděčíme v druhé polovině 18. století císařovně Marii Terezii, která nařizovala sázet ovocné stromy podél cest, mimo jiné jako zdroj potravy pro pochodující vojska!

Vyšlechtěné ovocné stromy se postupem času rozšířily z panství a klášterů na venkov. V okolí domů rostly nejen třešně, švestky a hrušky, ale také oskeruše, mišpule nebo mandloně. Zatímco dnes si můžeme čerstvá jablka koupit kdykoliv, naši předci si museli uchovat zásobu ovoce na celý rok. Proto vařili povidla, sušili křížaly, lisovali mošty anebo destilovali pálenky. České ovoce tehdy patřilo k těm nejlepším v Evropě a vyváželo se do celého Rakouska-Uherska i pobaltských zemí.

Naše obce, ležící na slunných teplých svazích Kosmonoské výšiny s úrodnými půdami, byly ovocnářskými velmocemi. Po 2. světové válce začalo ovocnářství upadat. Kolektivizace zemědělství v 50. letech zpusťovala naši krajinu, ale bohužel přetrvává dodnes. Malá pole a statky, které se dělily z generace na generaci, nahradily nekonečné lány pšenice, kukuřice a řepky.

Jabloně, hrušně i broskvoně obyvatelé českých zemí pěstují již od konce devátého století.

Během té doby zaniklo v české krajině přes: 30 000 kilometrů alejí, 800 000 kilometrů mezí, 120 000 kilometrů polních cest. A s nimi zmizely prastaré slivoně, hrušně nebo jabloně, které je lemovaly. Ze sadů se pak začaly vytrácet staré ovocné stromy. Jen během posledních 30 let jsme přišli o 43 % plochy sadů. „Nenávratně zmizelo přes 10 milionů stromů. To je stejně, jako kdyby každý z nás přišel o svůj ovocný strom. Za poslední dva roky bylo vykáčeno zhruba 1 000 hektarů sadů, což je plocha velká asi jako 1 400 fotbalových hřišť.“ (Zdroj: Národní zemědělské muzeum). Kolik plodí jeden strom dnes a kolik plodil kdysi? V posledních desetiletích se šlechtí hlavně odrůdy, které plodí více ovoce. Takové stromy mohou zajistit sadařům stabilní výnos, a to navzdory klimatickým změnám. A kdyby se přeci jenom vymezily i menší plochy, tak např. Ministerstvo životního prostředí má dotační program na výsadbu stromů. Peníze se mohou použít na nákup sazenic, materiálu i následnou péči o stromky. Ministerstvo na podporu

Sklizeň ovoce v Oboře „na panském“ kolem roku 1914

celonárodního projektu Sázíme budoucnost, který probíhá pod záštitou Nadace Partnerství, vyčleňuje z rozpočtu Státního fondu životního prostředí nemalé prostředky. Dotací je samozřejmě víc.

Aktuálně v Kosmonosích

Tak příklady bychom měli. A praxe? V tomto směru vyniká výsadba či dosadba dvou alejí, vysazených z dotací mladoboleslavské automobilky před osmi lety: jedna podél cesty Ke křížku (za statkem do Mladé Boleslavi, a druhá podél cesty z Horních Stakor do Chaloupek: zde vysazeno několik desítek ovocných stromů. Pak následovala plánovaná péče městem, která se ale musela „přizpůsobit“ zdejšímu „folkloru“ – vandalismu. Nejen ničení výsadby, ale i krádeže stromků. Druhou překážkou je nedostatek městských pozemků k další výsadbě. Ale situace není zas tak zlá. Např. na jihu Obory byla vysazena řada ořešáků, plánuje se obnova přestárlého sadu v Propasti, asi třešněmi, na které jsme jako kluci chodili. Uvidíme, s čím počítá nový územní plán!

VÁCLAV PETŘÍČEK

VELIKONOČNÍ PRŮVOD MĚSTEM

17. dubna jste možná zaslechli zvuk řetaček, bubínků a rolníček. Společně s Nezávislým divadlem jsme připravili Velikonoční průvod městem, který startoval na náměstí u hasičské zbrojnice a končil v zámeckém parku, kde byl pro všechny připraven velikonoční program. Celou akcí děti a dospělí provázeli veselý kohout a slepička. Na pomoc přišlo i kuřátko se slepicí, připomínal zajíc a na vše dohlížela selka. Společně jsme ozdobili Velikono-

ni břízku, hledali zakutálená vajíčka v trávě, soutěžili, tancovali. Tatínkové předvedli svou zručnost v soutěži pletení pomlázek. Ocenili jsme také všechny, kteří dorazili v jarním nebo velikonočním kostýmu. V tvořivé dílničce si děti mohly vybarvit jarní sádrové odlitky. Každý malý účastník si domů odnesl čokoládového vajíčka, kterého věnovala paní Katka sponzorským darem. V samém závěru si děti mohly užít zábavu spolu se svými rodiči při venkovních

hrách. Poděkování patří všem účastníkům, malým i velkým, Nezávislému divadlu, MŠ Kosmonosy. (až)

ZE ŽIVOTA MATEŘSKÉ ŠKOLY NA KOPEČKU

I duben byl u nás Na Kopečku plný zajímavých aktivit a akcí. Z kraje měsíce jsme navštívili divadelní sál Domu kultury v Mladé Boleslavi a naši kamarádi se díky představení Velikonoční pohádky ze zahrádky pomalu naladili na blížící se Velikonoce. Přípravou na ně jsme věnovali spoustu času. Děti tvořily výrobky, které později zdobily jejich domovy, seznamovaly se s tradicemi a učily se říkanky.

V rámci celosvětového Dne Země jsme celý týden věnovali ochraně životního prostředí a jedno dopoledne jsme uklízeli okolí Kosmonos. Vyrazili jsme na výlet do dobrovického muzea na naučný program Ze života hmyzu. Dozvěděli jsme se, proč jsou švábi dobří rodiče, proč mouchy nosí dárky, proč mají mravenci učitelky a mnoho dalšího. Výstava je doplněna o živý hmyz v insektářiích, modely mraveniště a termitiště, hmyzí domečky a doprovodné aktivity pro děti. Výlet se nám všem moc líbil.

Také jsme u nás ve školce přivítali milou návštěvu z místní knihovny paní Martinu Melmukovou a domlu-

vili jsme se na společné spolupráci, na kterou se už velmi těšíme! Vrcholem tohoto měsíce byl parádní čarodějnický rej, který jsme si ve školce s kamarády skvěle užili!

A ani v dubnu nechyběla pravidelná dětská jóga, seznamování se s anglickým jazykem a venkovní sportovní příprava. Fotodokumentaci z dění u nás ve školce najdete na našich webových stránkách www.skolkanakopecku.cz

ANETA PECHANCOVÁ

VELIKONOČNÍ BŘÍZKA

Čtvrtý dubnový den jsme v zámeckém parku, za pomoci firmy Compag Mladá Boleslav s.r.o. vztyčili Velikonoční břízku, kterou jste měli možnost zdobit tradičními vejčumky, vyrobenými ozdobami, tradičními i netradičními kraslicemi. Břízku zdobilo krásných více než 72 „vajíček“, která jste v průběhu dubna přinášeli. K vidění byla kreslená, vyškabávaná, malovaná vajíčka, vrtané, drhané, lepené, voskované, patchworkové kraslice, objevil se i zajíček s kuřátkem. Bohužel se některé rozbily náporu větru, jiným k rozbíjení pomohli nenechaví záškodníci. Doufáme, že v příštím roce se nám opět podaří břízku zajistit a vy nám pomůžete s jejím zdobením. (až)

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR „INDIÁNSKÉ LÉTO“

Klub Kosmonosáček opět pořádá v době letních prázdnin příměstský tábor, tentokrát

„Indiánské dovádění“. Pro velký úspěch budou dva turnusy: 18. - 22.7., který je již naplněn a 1. - 5.8., na kterém zbývá ještě pár volných míst. Tábor je určen pro děti ve věku 7 - 12 let, které si chtějí užít zábavu, legraci, sportovat, tvořit zajímavými technikami nebo podniknout celodenní výlet. Nebude chybět indián-

ská honba za pokladem, hry, soutěže a program s Policií České republiky. Zázemí nám poskytuje Základní škola Kosmonosy v prostorách školní družiny a výborné stravování je zajištěné v Bistru Galatea. Těšíme se opět na týden plný aktivit, zábavy, her, zážitků a nových kamarádů. Přidej se k nám. Blíží informace a přihlášení na:

klub.kosmonosacek@seznam.cz, telefon 732 530 807

ANDREA MALINOVÁ

PLACENÁ INZERCE

Civilní bezpečnostní služba přijme do pracovního poměru studenty - osoby se ZPS - starobní důchodce na pozici

PRACOVNÍK OSTRAHY A RECEPCE

Výhodné mzdové podmínky.

Náborový příspěvek pro osoby ZTP ve výši 5000 Kč.

Blíží informace na tel: 608 313 199, 732 408 337

KŘESLO PRO HOSTA S HERCEM OTOU JIRÁKEM V ZRCADLOVÉM SÁLE KOSMONOSKÉHO ZÁMKU

Vzácného hosta přivítal Zrcadlový sál zámku v Kosmonosích. Do Křesla pro hosta, pořádaného městem, usedl herec, dabér a moderátor OTA JIRÁK. Rodák z Debř nad Jizerou přijal pozvání na charitativní akci, které přinesla z dobrovolného vstupného příspěvek malému Tadeášskovi na pořízení speciálního tabletu. Oblíbený herec se rozpovídal o všem, co provázelo jeho kariéru. Odměnou mu byl od zaplněného sálu závěrečný potlesk ve stoje. Nechyběla ani gratulace k jeho 73. narozeninám. Rozhovor s Otou Jirákem vám teď nabízí i Kosmonoský Zpravodaj.

Náš rozhovor nemohu začít jinak. Jak se vede v roce 2022? Hlavně co zdraví? Všechno v pořádku?

„Zdraví, tak to je úměrné věku. Člověk musí s přibývajícím věkem pochopit, že některé věci už nejdou tak, jak šly dříve, ale nestěžuji si, to je zbytečné.“

Herec, moderátor nebo dabér. Čím jste nejraději?

„Nejraději jsem ležícím a spícím. A je to zajímavé. Říká se, že starší lidé jako já spí špatně. Já spím dobře. Mohu spát čtyřicet hodin denně. Plus noc ...“

Položím tu otázku ještě trochu jinak. Co vás vlastně nejvíce naplňuje? Divadlo a přímý kontakt s publikem, dabování, točení v televizi?

„Každé má to svoje. Kontakt s publikem je bezvadný, ale já už jsem v posudku ze školy měl napsáno, že vlastním neobyčejný improvizací talent, který uplatňuji převážně tam, kde si pro svou bohémskou povahu nejsem schopný si zapamatovat text. Ale tohle jsem si zapamatoval, a to si pamatuji už opravdu dlouho. Já měl strašně rád divadla, kde se dalo improvizovat. Měl jsem i kolegy, kteří se toho rádi chytili a taky rádi improvizovali. Zapomněli ale na to, že to musí pokračovat ve stejném žánru, v jakém to začalo. Pak bylo těžké dostat se zpátky k tomu, co jsme měli opravdu říkat, což já měl v tom povědomí, že to musím držet.“

Stalo se vám někdy, že jste se na jevišti takřikajíc odboural? Nebo někdo z vašich kolegů?

„Improvizaci jsem zažil v Prozatímním divadle Františka Ringo Čecha. Tam každé představení byl vlastně originál. Bylo to nádherné. Se spoustou stejně naladěných lidí.“

Improvizovat je ale velmi těžké. Nebo ne?

„No když máte tu vlastnost, o které jsem mluvil, že si pro svoji bohémskou povahu nejste sto zapamatovat text, tak už to jde samo.“

„Jak to máte vůbec s texty, jak se je učíte?“

„Dřív to šlo docela dobře. Párkrát jsem si text přečetl a pak ho odříkal. S přibývajícím věkem se to do hlavy už tak dobře nerovná. Už jsem proto skončil s divadlem a dělám spíš věci, kde můžu buď zaimprovizovat nebo to číst.“

Ideálním místem pro učení textů musí být vaše chalupa. Jaká je její historie? Prý v ní býval dokonce zájezdní hostinec ...

„Ta má chaloupka je poprvé zmiňována v zámecké mnichovohradištské kronice z roku 1557. Píše se,

že to byla zavedená hospoda na cestě do Žitavy. Čili když byla zavedená, tak už na svém místě mohla klidně sto let stát. My jsme ji koupili v roce 1996 a dvacet let ji dávali dohromady.“

Na chalupě je ale pořád co dělat. Nebo ta práce na ní je pro vás vlastně odpočinkem?

„Alespoň ze začátku jsem si to myslel, že to pro mě bude relax. Když jsem ale zjistil, že na plotě strávím třeba trojnásobek času, než by strávil profik, tak jsem z toho vystřízlivěl. To nemluví o větší spotřebě materiálu a ještě se u toho zmrzačím. Až pak jsem usoudil, že je opravdu lepší pozvat profesionály.“

Prý jste i, a to k chalupě patří, vyhlášeným kuchařem. Je to pravda?

„Dnes už tolik nevařím. Vařil jsem ale takové ty speciality, které byly populární tím, že byly pokaždé jiné. Chutnaly ale dobře. Třeba fazole po bretaňsku byly skvělé. Pak jsem dělal buřtguláš speciál. Ten musím dělat dodnes, když někdo přijede.“

O vašich rolích by se dalo povídat dlouhý čas. Možná několik dní v kuse. První zastavení bych udělal u grotesky Traja chrobáci. To jste hrál společně s Josefem Dvořákem a Bolkem Polívkou za dohledu legendárního režiséra Jána Roháče. Ten vymýšlel věci, které přežily desetiletí a jsou vlastně stále aktuální.

„Jánko Roháč byl geniální, to udělal skvěle. Krásnou trilogii napsal Ctibor Turba. Nabízeli jsme to tenkrát České televizi. Ta to nějak opomíjela, až to nakonec udělala Slovenská televízia Bratislava. V České televizi pak asi trochu zalitovali. Byl to tehdy jeden z nejprodávanějších kusů.“

Slavnostní večer pomohl Tadeášskovi s nákupem speciálního tabletu.

Abych to přiblížil současné generaci – to byla groteska, ve které vy jste hráli třeba na obrovské gramofonové desce. A všechno jste točili vlastně v reálu.

„To dneska už nikdo neuvěří, všechno se klíčuje a dělá elektronicky. My jsme třeba v hodinách ležli po kolečkách, pak jsem spadl do hrnku, který byl udělaný ze sudu. Ty sudy jsou velké tak, že dnes slouží třeba v kempech a mají uvnitř dvě postele ... V hrnku byla lžice, kterou kolegové míchali, ale málem ji neunesli, jak byla velká a těžká. V jedné scéně jsem do hrnku spadl a oni tou „lžičkou“ měli míchat a vlastně mě potápět. A najednou jim to šlo velmi velmi lehce. Bylo to nádherné.“

Říkáte, že dnes by se Traja chrobáci točili pomocí digitálních technologií a triků. Vy jste ale měli k dispozici jen rekvizity.

„Složitě třeba bylo to, že nahoře na gramofonu, když se tančilo a běha-

lo, tak to muselo být zpomalené, aby v tom byl přirozený pohyb. Dokonce později na té samé rekvizitě nahrál Ivan Mládek se svým Banjo Bandem nějaké písničky. Pod gramofonem ale bylo deset vojáků a ti tou plochou točili. Byla to unikátní záležitost.“

Tak mě napadá, že to samotné natáčení muselo být i hodně nebezpečné. Třeba při tom vašem pádu do hrnu s čajem? Navíc v kostýmu ...

„Já byl vlastně meloun, celé tělo jsem měl udělané z molitanu a ten byl potažený látkou. Když jsem do hrnku spadl, kostým se nasákl, já šel ke dnu a oni mě tou lžičkou ještě krásně podusili. Pak mě z toho tahali a dlouho mě museli sušit ...“

Vaše jméno je spojené také s plyšovými postavkami Jů a Hele. Jů to je Jiří Lábus, Hele vy. Jaké to pro vás je? Přes čtyři desetiletí jste právě spojený s nimi?

„Dvaatřicet let no ... Nás vybíral tehdy Dušan Klein. Vybral Jirku a mě. Jenže já v té době měl podepsaný zájezd na dva měsíce do Holandska, ještě s pantomimou. Musel jsem odjet a oni už chtěli začít točit. Takže to vzal Milan Neděla. Když jsem se vrátil, znovu mě oslovili, protože Milan Neděla si udělal něco s nohou. Zmohla ho navíc cukrovka. Přijel jsem za ním do nemocnice a říkal mu, že to teda za něj vezmu a až se uzdraví, tak se do toho vrátí. Jenže Milánek říkal, že původně vybrali mě a ať to dělám. A vidíte, dělám to 42 let ...“

„Jak se vlastně spolupracuje s Jiřím Lábusem? Jak se podílíte třeba i vy na těch scénkách?“

„Už je to tak sehrané i s loutkáři, že když jim třeba něco upadne, tak to do scénky zapojíme. Nebo když nás napadne nějaký fór, tak to řekneme a oni to zahrají, což je bezvadné. Taková spolupráce je famózní.“

Vy dva jste navíc skvělí improvizátoři, takže to je pak asi na konečném výsledku znát?

„Moc si toho nedovolíme, ale občas něco ano, jak se to namane. Když nás něco inspiruje, tak to použijeme a loutkáři zahrají. Mimochodem, vodi je na černém pozadí. My v těch loutkách pochopitelně nejsme, sedíme u monitorů a tam hovoříme.“

Za těch 42 let – je to víc práce nebo i zábava?

„Je to i zábava. S Jirkou se známe v podstatě od školy. A kdyby mi někdo řekl, že to budeme dělat těch dvaatřicet let, asi bych mu nevěřil. To bych se srdečně zasmál. Měli jsme tam jen pauzy, kdy se třeba dětské redakce zmocnil noví ředitel a ten neměl rád loutky. Ve velmi krátké době jsme se ale vrátili. S Jirkou jsme s oblibou říkali, že jsme zkazili hodně generací...“

Vaše jméno je pochopitelně spojené také s dabingem. Odpověděl jste si vy někdy sám na otázku čím to je, že český dabing je tak vyhlášený a skvělý?

„Dříve to bylo tím, že jsme to dělali jinak, než se to dělá dneska. Tehdy, když bylo na obraze pět postav najednou, tak jsme se potkali ve studiu. Pět postav u mikrofonu. Bylo to takové vstřícnější. Jeden na druhého dobře navazoval. Teď je to tak, že se s kolegy potkáváme jen když oni odcházejí ze studia a já přicházím, nebo naopak.

Mám sluchátka, v nich slyším základní jazyk, pak třeba ty, kteří to namluvili přede mnou. Takže to mám takové třeba česko-anglické nebo německé ... Už to není taková radost, jako to bývalo. Ale pořád mě to baví.“

Ikonou českého dabingu je podle mě František Filipovský. V čem byl výjimečný? Měl jste možnost se s ním osobně potkat?

„Měl jsem možnost se s ním osobně potkat. Toho Funesa dělal dokonale. Sám francouzský herec z toho byl úplně odvázaný. Byl tady a slyšel to. Filipovský tomu dal tu komediálnost, byl naprosto nepřekonatelný.“

Těch vašich rolí v dabingu bylo

Ota Jiráček ve společnosti manželky Drahomíry a herce mladoboleslavského Městského divadla Milana Konička.

opravdu hodně. Mimozemšťan Alf, Mamut v Době ledové, Obelix, tygr z Medvíka Pu... Která z těch postav vám byla nejbližší?

„Alfa jsem měl strašně rád. Dělali jsme ho všech sto dílů, co bylo. Pak jsme po dvaceti letech objevili nějaký vánoční speciál. Tak nás pozvali, abychom to znovu nadabovali. Ještě jeden díl. Udělali jsme to podle svého a zapadlo to tam.“

Pokud bych zaměřil pozornost na jeviště, zmínil bych Městské divadlo v Mladé Boleslavi, účinkoval jste v Semaforu, zmínil jste už Prozatímní divadlo Františka Ringo Čecha. Co pro vás vůbec divadlo ve vaší herecké kariéře znamenalo?

„Divadlo pro mě bylo hodně. To Městské v Mladé Boleslavi pro mě vlastně bylo jediným se stálým angažmá. A dopomohla mi k tomu náhoda. Byl jsem si tam půjčit kostým na propagační fotky pro mého kamaráda a oslovil mě s nabídkou tehdejší ředitel František Skřípek. Já mu říkal, že si tam zahostuju rád, ale on mi nabízel stálé angažmá. Zahrál mi tehdy na dobrou notečku, v té době jsem byl tak nazájezdovanej, že když jsem viděl autobus a hotelový pokoj, tak se mi vyrazila ošklivá výrázka... On mi říkal, že tohle divadlo nemá kolečka, je kamenný. A tím jsem se nechal ukecat. Byl jsem tam deset let.“

Pro mě nejoblíbenější představení Muži v ofsajdu. Mimochodem, když už jsme u toho - vy a sport, jak to jde a šlo vůbec dohromady?

„No sport, když ho náhodou chytím v televizi, tak se podívám. Jinak co se sportu týče, tak mám jednu nehybnou vzpomínku. Na gymnáziu jsem se nechal ukecat do basketbalu, já se svou psí výškou.“

Kolik měříte?

„165 centimetrů.“

Takže rozehráváč?

„Hrál jsem opravdu středního rozehrávače. Byl jsem trénovaný na házení košů z půlky hřiště. Takže to šlo, rozehrál jsem hezky, pak jsem se postavil kousíček za půlkou, oni mi hodili balón a já dal koš, což bylo bez-

vadný. Tím, jak jsem byl v koncovce úspěšný, tak jsem ale zpychnul. Doškoloval jsem třeba u koše a praskla mi kýla. Ležel jsem ve špitále a tím prakticky má vašeň ke sportu pomínila. Věděl jsem, že i kdybych hrál fotbal, tak si nechám ukopnout hlavu nebo se mi přihodí něco podobného.“

Zpátky k vaší profesi. Jak vás oslovují třeba seriály? Sluší se zmínit Ordinaci v Růžové zahradě nebo Slunečnou samozřejmě.

„Seriály jsou zajímavé, pokud v nich právě jste, což jsem v Ordinaci asi první dva roky byl. Pak jsem z toho vypadl, už jsem se jim nějak nehodil, tak to člověku přijde nějak líto. I když pak koukáte na ty díly, vypadá to jinak a je to o něčem jiném, než to bývalo, tak stejně vám to přijde líto. Stejně to bylo se Slunečnou.“

Čím je vlastně pro herce seriál? Továrnou na práci?

„Podle toho, o jaký seriál se jedná. Jsou seriály, které jsou zajímavé a bezvadné. Člověk si říká, škoda, že mě do toho neobsadili. Pak jsou seriály, o kterých si říkáte, a to se vracím zase k dabingu, které vás povzbuzují, že do nich máte chuť. Jsou pochopitelně i takové, které nudí a ty rád nedělám. Není to tak, že by člověk byl odpůrcem seriálů nebo že bych naopak byl jejich miláčkem.“

Už jsme v souvislosti s dabingem zmínili pana Františka Filipovského. Kdo další z českých herců upoutal vaši pozornost?

„Těch herců, na které jsem s obdivem koukal, bylo opravdu hodně. S některými jsem se i setkal. Třeba s panem Vladimírem Brabcem. Ten mě „vyučil“ v dabingu. Vzpomínám na jeden z prvních, kdy jsem měl právě s panem Brabcem scénu, kde jsem vylézal z auta a bavil jsem se s ním. Pak jsem lezl do auta a bylo strašně těžké to chytit. Takže když jsme to jeli asi potřetí, tak mě chytil za rameno a vždycky, když jsem měl mluvit, tak mě zmáčkla a mě to naprosto pomohlo.“

Čas je neúprosný. Náš rozhovor míří ke svému konci. Máte ještě nějakou vysněnou roli?

„To je zajímavá otázka. Já jsem nikdy žádnou vysněnou roli neměl. Pro mě se staly vysněné, až když jsem se v nich objevil. Takže mám vysněnou roli, že se mi bude dobře hrát, že se při ní nebudu muset učit text. Mám vlastně vysněnou roli – seriál o sto padesáti dílech. Dědeček umírá, titulní role, kde bych v každém z dílů dělal jen to ejch ejch, občas bych se probral a řekl nějaký to moudro a pak zase ejch ejch.“

Tak držím palce, ať taková role jednou třeba přijde. A děkuji za zajímavé povídání.

PAVEL PETR, fotil: MIROSLAV POLACH, AZ FOTO MB

Zaplněný Zrcadlový sál kosmonoského zámku se při vyprávění Oty Jiráka skvěle bavil.

KONCERTNÍ SÁLY, TO JE MÁ ARÉNA, ŘÍKÁ KLAVÍRISTA MIROSLAV SEKERA

Cesta do dalekého Mosambiku nebo amerického Bostonu a Japonska. I takové destinace má ve svém programu kosmonoský klavírista MIROSLAV SEKERA. Těší ho návrat posluchačů do hledišť koncertních sálů a také to, že v jeho hudebních stopách kráčí oba synové – starší Michal a mladší Vojta. Pojího také přátelství s herečkou Ivou Janžurovou, kterou pozval na 8. června od 18 hodin do Zrcadlového sálu kosmonoského zámku. I o tom byla řeč v našem rozhovoru.

Začal bych uplynulým rokem. Pro nás všechny to byla složitá doba. Jak to bylo v případě vás umělců?

„Pro mě uplynulý rok tolik složitý nebyl. Samozřejmě byla spousta komplikací. Ale problém byl spíše v tom, že člověk ztrácel motivaci a vyšel vlastně z rytmu pravidelných koncertů. Co si budeme povídat, sál je moje aréna a když člověk není pravidelně v tom svém „ringu“, tak ztrácí odvahu se do něj vrátit. Za covidovou dobu jsem udělal mnoho nahrávek, natočil dvě dvojčeděčka se svými kolegy, a daší čeká na vydání. Ale samozřejmě, že ten kontakt s publikem nesmírně chyběl. A mnoho mých kolegů to těžce zvládalo.“

Miroslav Sekera v zaplněném sále Rudolfiny. Fotil Petr Kadlec.

Vysílal jste také třeba na streamu?
„Tato doba přináší mnoho technických možností, ale kontakt s posluchačem prostě chyběl. Bylo to velmi zvláštní. Osobně si myslím, že to byla cesta v nouzi. Dříví většina lidí poslouchala koncert třeba jen z mobilu, a to – přízně si – není úplně nejvyšší poslech. Já bych to tedy poslouchat nechtěl ... (smích).“

O to příjemnější asi byl návrat do koncertních sálů?

„Byl to postupný návrat. V plné míře jsme se vrátili téměř před rokem v červnu a s koncerty se pak doslova roztrhl pytel. Měli jsme krásný koncert s klavíristou, kolegou Ivo Kahánkem na Smetanově Litomyšli. Dvakrát jsme tam provedli Smetanovu Mou vlast v úpravě pro dva klavíry. A byl to pro nás krásný zážitek - vyprodaný sál s posluchači, kteří byli doslova hladoví po kontaktu s živou hudbou, a vůbec s živou kulturou“

Zaplněný sál vám dodává energii? Vnímáte to tak?

„Je to obrovská energie. Myslím si, že je to s publikem taková interakce, kdy se vzájemně dopujeme a dobíjíme. Je to nepopsatelný a blahodárný pocit.“

Dá se po prvních tónech poznat, jaké je publikum?

„Je pravdou, že vycítím koncentraci. Když je posluchač zaujatý hudbou, tak je neskutečné ticho. A to samozřejmě každý interpret vycítí, že je na dobré vlně.“

Existují ještě dnes, když jsme u publika, dřívější výchovné školní koncerty? To, co bude znát spíš starší generace posluchačů?

„Určitě jsou, vznikly spousty zajímavých edukativních koncertů, které pořádá například Česká filharmonie nebo Pražská komorní filharmonie. A je to vlastně taková dílna, kde dětem představují jednotlivé nástroje, skladby a jejich obsah zábavnou formou, a mě se to moc líbí, protože otevírají nejenom oči, ale hlavně uši mladým posluchačům.“

Jaké vy máte publikum? Do jaké věkové kategorie se dá zařadit?

„Klasická hudba vyžaduje větší rozlišovací schopnosti a možná i částečnou znalost historických souvislostí – což může nahrávat zkušenějším posluchačům. Ale negeneralizoval bych. Potkávám na koncertech všechny věkové skupiny.“

Bavíme se o publiku. Co ale cesty na koncerty? Měl jste třeba loni možnost vystupovat v zahraničí?

„Pro mě – co se týče koncertů – se zavřely během covidu hranice. Konkrétně do Japonska, kam jsem zván pravidelně. Na konci roku jsem navštívil Holandsko – kam jsme byli pozváni s houslistou Josefem Špačkem do jednoho televizního pořadu o klasické hudbě a hráli tam v přímém přenosu.“

Jaké máte plány pro letošní rok? Připravujete svůj program hodně dopředu?

„Zahraniční cesty se opravdu připravuji s velkým předstihem. A týká se to i domácích koncertů – o těch vím minimálně jeden rok dopředu. Člověk si musí udělat takový kalendář, aby všechno klaplo a byl na všechno adekvátně připravený.“

Máte letos hodně nabitý kalendář?

„Musím říct, že ano, jsem tomu nesmírně rád a vážím si toho. Ale asi to všichni známe, když máme diář plný, tak si stěžujeme. Když je prázdný, tak si stěžujeme také.“

Mluvíte o nabitém kalendáři. Potřebujete například po koncertu několikadenní oddych nebo můžete „jet“ několik dnů v kuse?

„Tak týden v kuse by člověk možná vydržel, ale je to dané výběrem repertoáru. Jednou hraji sólově – recitál, podruhé je to s orchestrem, nebo příprava programu s triem, kvartetem, či jiným komorním seskupením. Takže tohle všechno se v kalendáři musí zohlednit a naplánovat. Nejsou to tedy jen koncerty, ale i přesné časy na společné zkoušky“

Klavírista Miroslav Sekera na fotografii Petra Kadlece.

K tomu nabitému programu samozřejmě patří cestování. Nedávno jste byl třeba v Mosambiku. Byla pro vás cesta do jihovýchodní Afriky jen čistě pracovní záležitost?

„Málokdy se stane, že člověk

Na pozvání klavíristy Miroslava Sekery přijede do Kosmonos herečka Iva Janžurová. Povídání s ní začne v Zrcadlo-ovém sále zámku Kosmonosy 8.června v 18 hodin. Vstupné bude dobrovolné.

někam jede a má čas si prohlédnout kus té země, města, přírodu. Konkrétně si pamatuji, že když jsem měl koncert v turecké Ankaře, tak - s trochou nadšázky - mě odvezli z letiště do hotelu, kde jsem se převlékl, odvezli mě do koncertního sálu, tam jsem odehrál koncert, pak mě znovu odvezli do hotelu a druhý den ráno na letiště. Takže Ankaru jsem viděl skrze okno taxíku. Mosambik byl výjimkou, protože nás spolu s houslistou Josefem Špačkem pozval náš společný známý, který tam vlastní dům. Hlavním bodem naší cesty byla účast na mezinárodním festivalu v hlavním městě Maputu. Ale náš hostitel předtím zorganizoval tzv. „house“ koncert pro své kamarády a sousedy z vesničky, kde bydlí. Strávili jsme na africkém kontinentu nádherných pár dnů a o tento zážitek jsem nemohl připravit svou ženu, která cestovala s námi. Mosambik je neuvěřitelná země. Příroda, pláže, moře, rybaření, zkrátka pohádka.“

Jaké tam bylo publikum?

„Zmíněný domácí koncert byl spíše koncertem na pláži. Hráli jsme při západu slunce na pobřeží Indického oceánu a přišly tam děti z vesnice a dívaly se na dva exoticky vyhlížející chlápíky, kteří hráli na velmi prapodivné nástroje – housle a klavír – a pro mě to byl jeden z nejsilnějších zážitků. Vidět děti, jak vnímaly hudbu, kterou pravděpodobně slyšely poprvé v životě. A krásné bylo také to, že jsme se střídali s místními hudebníky a jejich produkcí na bubny, při kterých tančili své tradiční tance. Toto střídání dvou odlišných kultur byl neuvěřitelný zážitek.“

To ale nebyla jediná zahraniční cesta. Další na řadě byl Boston, hlavní město amerického státu Massachusetts. Kromě hudby i město ho-keje, ale nepředpokládám, že právě na něj jste se šel podívat. Nebo ano?

„Na Davida Pastrňáka jsem se opravdu nešel podívat. Ne, že bych nechtěl, ale měl jsem ve Spojených státech nabitý program. Každý den jsem ale jezdil kolem arény, takže jsem udělal alespoň fotku pro mého synovce, který v Benátkách nad Jizerou hraje hokej.“

Boston je pro vás ale častým místem, kam se vydáváte?

„Do USA, především do Bostonu létám pravidelně od roku 2002 za hudebním skladatelem Josephem Summerem, se kterým spolupracuji a pravidelně natáčím jeho skladby. Letos jsme spočítali, že bylo natočeno již deset cédéček. On pravidelně organizuje i koncerty, na které mě zve. A musím říct, že jeden z těch sálů, kde pravidelně vystupuji, je tak překrásný, že bych ho možná – co se týká kvality akustiky – přirovnal k naší Dvořákově

síni v pražském Rudolfinu. Tam se mi hraje opravdu krásně. Nevím, jestli je to tím, že se tam pravidelně vracím... Zkrátka je to krása.“

Zmínil jste Rudolfinum. Tam jste měl vlastně taky koncert v posledních dnech?

„Ano, recitál v Sukově síni. Je zajímavé, že to bylo ve stejný den, kdy Josef Špaček, můj hudební partner a kamarád, hrál v té větší Dvořákově síni. Hrál jsem skladby Josepha Haydna, Fryderyka Chopina, Wolfganga Amadea Mozarta a Ference Liszta. Je to program, se kterým poletím do japonské Fukujamy na hudební festival. Tři dny před svým recitálem budu učit. A věřte mi, že není nic těžšího, než radit mladým klavíristům během masterclass a pak je přesvědčit svým recitálem.“

V Mosambiku vystoupil Miroslav Sekera společně s houslistou Josefem Špačkem.

K hudbě jste přivedl také své dva syny. Máte z toho velkou radost?

„Asi se někomu bude zdát, že chudáčkům malým nic jiného nezbylo... (smích). Ale s mojí ženou Lenkou na to máme stejný názor. Vidíme to tak, že i kdyby se tomu nechtěli profesionálně věnovat, tak je pro nás důležité, aby krásu hudby poznali. A bereme to i jako součást širšího vzdělávání našich dětí. Vzhledem k tomu, že hudba skýtá takové krásy, chceme, aby naše děti dostaly tu šanci je odkrýt a pochopit. Starší syn Míša hraje na klavír, sedmiletý Vojtík rok na violoncello.“

Hráli jste už někdy společně? Měli jste rodinné vystoupení?

„Hrajeme si společně pro radost a maminka Lenka nám zpívá, i když i ona začala s cvičením na cello. Koncertujeme takhle doma. My se na veřejnosti stydíme (smích).“

Teď vás ale jedno společné vystoupení čeká. V kosmonoském Zrcadlo-ovém sále při Křeslu pro hosta s herečkou Ivou Janžurovou, a to 8.června od 18 hodin. Bude to rodinná premiéra?

„Musím říct, že díky městu Kosmonosy mi synové dostávají krásné příležitosti k vystupování. A jak jsme mluvili na začátku rozhovoru o tom, že je důležité pravidelně chodit do toho „ringu“, tak Kosmonosy jim to dopřávají měrou vrchovatou. Před pár dny měli například možnost vystoupit na Vítání občánků. Já jsem za to moc rád. Myslím si, že tato zkušenost je posune zase dál.“

Setkání s paní Ivou Janžurovou lidé v Kosmonosích uvidí hlavně vaši zásluhou. Jak vlastně vzniklo vaše vzájemné přátelství?

„Troufám si tvrdit, že mě Iva Janžurová znala už jako dítě. Já jsem chodil k její tetičce na klavír do Prahy od svých tří let a věděli jsme o sobě. Vnímám jsem ji jako velkou herečku

filmového plátna, ovšem ona je i živá legenda českého divadelního herectví. Naše přátelství je intenzivnější díky společným přátelům a také díky klavírním kurzům v Blatné u Strakonice, kam pravidelně jezdím a ona se stala víceméně takovou naší klavírní patronkou. A kurzy navštěvuje a je neuvěřitelná, že si najde ve svém plném programu čas, aby za námi zajela. Moc si toho vážím.“

Najdete si naopak vy čas na to jet se podívat na nějaké divadelní představení, ve kterém Iva Janžurová účinkuje?

„Určitě. Naposledy jsem viděl její představení Božská Sarah, kde hraje víceméně celé představení sama, sekunduje jí v alternaci buď Igor Orozovič nebo Kryštof Hádek. A komické na tom je, že Iva obdivuje, jak jsem schopný hrát dvě hodiny klavírní recitál z paměti a já zase obdivuji to, jak ona může stát dvě hodiny na jevišti a zapamatovat si to obrovské množství textu. Je to taková naše oblíbená hra a pokaždé si to připomínáme.“

Na závěr bych se rád ještě zeptal na projekt Rok na 4 doby, jehož závěrečný díl připravujete také do Kosmonos a Zrcadlového sálu?

„Když jsme nemohli koncertovat, tak jsme se s mojí ženou Lenkou a s naší kamarádkou Ivou Benešovou rozhodli, že si zkusíme tu druhou stranu. To znamená organizování koncertů. Nadační fond Škoda Auto vyhlásil grantovou soutěž a náš projekt na cyklus čtyř koncertů na Mladoboleslavsku – Rok na 4 doby - zaujal. Naším cílem bylo organizovat koncerty nejen na tradičních místech, například jsme dostali „zálusk“ třeba na Pluhárnu. Teď nás čeká v pořadí už třetí koncert a odehraje se 9. června v Leteckém muzeu Metoděje Vlacha v Mladé Boleslavi. Přijede naše kamarádka a čerstvá držitelka hudební ceny Anděl za jazzovou hudbu, klavíristka Nikol Bóková, spolu se svým triem. Takže paradoxně nás ten covid dostal i do role organizátorů. A já doufám, že nabídneme zajímavou dramaturgii s těmi nejlepšími interprety.“

Kdy se můžeme těšit v Kosmonosích na váš koncert z tohoto cyklu?

„To bude právě ta čtvrtá doba našeho Roku na 4 doby a já jsem moc rád, protože si 17.října zahraju v jednom z nejkrásnějších sálů našeho regionu a to je právě Zrcadlo-ový sál zdejšího zámku. Vystoupí fenomenální hornista světového jména a dirigent Radek Baborák. Ale také úžasné dámské kvarteto Alma ansámbel, se kterým zahraju slavný klavírní kvintet A dur od Antonína Dvořáka.“

PAVEL PETR

New England Conservatory Jordan Hall v Bostonu. Fotil Miroslav Sekera.

MAŠKARNÍ BÁL V SOKOLOVNĚ

Po nesmírně dlouhé době různých omezení a proticovidových opatření se situace zlepšila, a proto se náš spolek Srdcem pro Kosmonosy (nyní Společně srdcem) rozhodl uspořádat dětský maskární bal ve zdejší sokolovně. Protože byli všichni dlouho doma a žádné hromadné akce se pořádat nemohly, zájem o akci byl obrovský. Po zveřejnění události na sociální síti se kapacita naplnila během dvou hodin. Co teď? Další a další rodiče psali, že mají o naši akci zájem. Rozhodli jsme se, že tedy uspořádáme maskární bály dva. Původně plánovaný nedělní a nově přidáný v sobotu.

Oba bály se vydařily a těšily se velké účasti rodičů, prarodičů a všech dalších, kteří se přišli do sokolovny podívat. Hned u vstupu děti dostaly vstupenky a po odložení bund a bot

na ně čekal bohatý program. Tančilo se, skotačilo, poté jsme si zahráli hry, zasoutěžili jsme si a vybírali tombolu, ve které každý vyhrál. Očekávaným vrcholem bylo vyhlášení nejlepších

masek a krále a královny maskárního bálu v kategorii dětí, ale i dospělých, kteří zahodili ostych a přišli v kostýmech a maskách. Další vyhlášenou kategorií byl obrázek. Děti malovaly, jakou pohádkovou postavou by chtěly být. Děkujeme všem princeznám, pirátům, drakům, beruškám, Karkulkám, rytířům a všem dalším pohádkovým postavám, rodičům, kteří se zapojili do tančení a soutěžení. Další poděkování patří Kačce Klikarové za taneční program, Nezávislému divadlu, Aniče, Máje, Verče za pomoc s organizací, klubu stolního tenisu za uvolnění sokolovny, MŠ Kosmonosy za půjčení sportovního vybavení, mažoretkám za propůjčení aparatury a městu Kosmonosy za využití prostor sokolovny. Všechny fotografie z akcí k nahlédnutí na fbh spolku.

(až)

DUBEN ZAMĚŘENÝ NA EKOLOGII

Společný projekt Spolku Společně srdcem a ZŠ Kosmonosy je úspěšně za námi. Celý měsíc se nesl v duchu ekologie a všechny pořádané aktivity byly tímto tématem provázány. 1. 4. byla pro děti zpřístupněna stezka s úkoly ve volnočasovém areálu koupaliště a vyhlášena soutěž na téma přírodní krásy našeho města. Sešlo se nám více než 60 obrázků a bylo velmi těžké vybrat z nich 5, které byly oceněny.

Na začátku dubna proběhl tradiční sběr papíru na ZŠ Kosmonosy, ale netradičně se do něho mohl zapojit úplně každý a přispět tak na environmentální vzdělávání ve škole. V rámci sběru byla také vyhlášena soutěž o nejlepšího sběrače a o nej přesnější odhad celkového nasbíraného množství. Nejlepším sběračem se stala Ema Fišerová z 1. A (640 kg), nejlepším třídním kolektivem 1. A, 6. C. Nej přes-

nější odhad měla Anna Homolková z 2. C (11 111 kg).

V sobotu 23. dubna jste se společně s námi a ČSOP Klenice mohli vypravit na vrch Baba. Počasí nám přálo a výklad paní Milady Vrbové a Ing. Ivany Řípové byl velmi zajímavý a poučný. Podrobnější informace a fotografie najdete na facebooku Společně srdcem. Děti in-

Do soutěže na téma přírodní krásy našeho města se zapojily děti z kosmonoské základní školy.

stalovaly v zámeckém parku environmentální stezku, stojí za to si ji projít - skvělá práce.

Děkujeme tímto pedagogům ZŠ Kosmonosy za opakovanou podporu akcí našeho spolku. Velice si vážíme jejich aktivity a chuti, se kterou se zapojují, přestože mají sami hodně práce ve škole.

(až)

Školáci se v dubnu mohli vydat na vrch Baba.

HLEDÁNÍ JARNÍCH ZVÍŘÁTEK

Po vydařeném loňském ročníku hledání zajičků jsme se rozhodli tuto akci zopakovat a připravili i letos hledání jarních zvířátek po Kosmonosích. Akce probíhala od pondělí do neděle v předvelikonočním týdnu. Každý den se na facebookových stránkách spolku zobrazila fotografie hledaného zvířátka s drobnou indicií, kde jej hledat. Aby měli možnost hledat a najít malí i velcí, fotografie se objevovaly v různou denní dobu. Pát-rání bylo vždy napínavé a moc nás potěšilo, že spolu s dětmi hledali rodiče i prarodiče. Háčková zvířátka jsme získali sponzorským darem a největšího ušitého zajička na závěrečné ne-

dělní hledání nám věnovala paní Jiřina Andrllová, které mnohokrát děkujeme. A kde se letos zvířátka schovávala? Na dětském hřišti v Puškinově ulici, ve ŠkoEnergo MBC bikeparku Kosmonosy, u Mateřské školy, na dětském hřišti ve volnočasovém areálu, v zámeckém parku a v areálu hotelu Galatea Superior. Protože bylo zvířátek málo a hledačů velké množství, připravili jsme také pracovní listy s úkoly na každý den v Sala Terreně, děti se zde dozvěděly o tradicích a zvyklostech, které se pojí k jednotlivým dnům v předvelikonočním období.

(až)

UKLIÐME MĚSTO KOSMONOSY

Spolek Společně srdcem podpořil celorepublikovou dobrovolnickou úklidovou akci Uklidme Česko, kterou na území Kosmonosy inicioval pan Libor Čejna, který jako organizátor akce vytipoval lokalitu k úklidu, zajistil pracovní rukavice, pevné pytle a propojení dobrovolníků. Při úklidu se sebralo velké množství odpadků na různých místech po Kosmonosích a vniklo nám myšlenku se zapojit i do dalších úklido-

vých akcí, případně některou z nich zorganizovat.

(až)

KURZ KRESLENÍ PASTELEM

Kurz Kreslení pastelem proběhl opět v dubnu v hasičské klubovně a my děkujeme za možnost využití tohoto prostoru. Velice si vážíme, že můžeme akce, které jsou tak žádané, organizovat právě v těchto místech. O konání dalších kurzů budeme informovat – další se uskuteční v září.

(jj)

MUZEJNÍ SPOLEK KOSMONOSY

Naši milí příznivci, přestože se může zdát, že Muzejní spolek Kosmonosy není aktivní, není to pravda. Kromě mnoha akcí, výstav, které jsou za námi, připravujeme i nové akce. Už slovo muzejní může vzbuzovat u někoho význam "staré, nudné, není to IN". Naopak, jdeme s dobou a nyní nás můžete již sledovat i na sociálních sítích (facebook a instagram). Hodláme oslovit i mladé lidi, pozvat je do muzea, přiblížit vystavované předměty a zábavnou formou informovat o historii Kosmonosy. Čekají Vás i soutěže a jednu z nich nyní vyhlášíme.

Ze soukromé sbírky pohlednic našeho člena spolku zveřejňujeme snímek Kosmonosy.

Pokud máte chuť, Vaším úko-

lem bude pořídit fotografii ze stejného místa jako fotograf a poslat nám ji na messenger Muzejního spolku Kosmonosy. Zasláné fotografie posoudíme, vybereme tu nejlepší a autora odměníme. Ukončení soutěže je plánované na 10. 6. 2022. (jj)

Za Muzejní spolek Kosmonosy
Jana Jancáková

SPOLEČNĚ SRDCEM -NOVÝ NÁZEV SPOLKU

Vzhledem k množství aktivit, které máme, a to nejenom v Kosmonosích, jsme se rozhodli upravit název spolku na Společně srdcem. Vystihuje to naši představu dalšího růstu a otevírá nám to více cest a možností k další spolupráci. Zároveň jsme změnili i e-mailovou adresu na

spolecnesrdcem@seznam.cz. Stávající adresa zůstane ještě pár dnů aktivní.

Na sociálních sítích jsme poděkovali Městu Kosmonosy za dosa- vadní podporu a spolupráci. Myslíme, že jsme doposud městu dělali dobrou reklamu a hodláme v tom pokračovat i nadále.

Již v tuto chvíli máme zveřejněnou událost Charitativní jarmark pro Táďu, na který jste srdečně zváni. Mnoho dalších aktivit nejenom na území Kosmonosy je před námi.

Děkujeme za podporu a těšíme se s Vámi všemi na další spolupráci.

Za spolek Společně srdcem
JANA JANCÁKOVÁ

CHARITATIVNÍ JARMARK PRO TADEÁŠKA

Máme pro vás pozvánku na 1. ročník charitativního jarmarku, který bude tento rok pro Táďu. Každý rok bychom chtěli touto cestou podpořit jedno dítě. Na jarmarku můžete zakoupit různé lokální produkty, strávit zábavný den s Vašími dětmi - čekají na vás tvořivé dílničky, tanec, zábava, skákací hrad a další. Postupně Vám všechny prodejce představíme na facebookovém profilu Společně srdcem. Zároveň probíhá výzva na finanční příspěvek na rehabilitace pro Táďu. Těšíme se na vás. (jj)

DENDROLOGICKÁ STEZKA V PARKU

Z iniciativy spolku Společně srdcem, z.s. a základní školy Kosmonosy vznikla v zámeckém parku dendrologická stezka. Žáci ekologického semináře pana učitele Turka obstarali popis jednotlivých dřevin a žáci 2.C pod vedením paní učitelky Šimové ho doplnili obrázky. Takto označeno je 20 stromů ve střední a spodní části parku. Pro návštěvníky parku je to vítaná možnost dozvědět se něco nového a nápad jistě zaslouží velký dík. Označení stromů je sice zatím provizorně instalováno na dřevěných latkách, do budoucna budou však v parku trvalé informační

panely nejen o dřevinách, ale i historii parku a dalších zajímavostech. Za SPO MÚ Kosmonosy

KATEŘINA PETŘÍČKOVÁ

V KOSMONOSÍCH JE O KUŽELKY VELKÝ ZÁJEM

To jsou slova prezidenta České kuželkářské asociace JIŘÍHO JANČÁLKA. Nemohl chybět v Kosmonosích při mistrovství republiky. „Jako Pražák to sem nemám daleko a jezdím sem už přes třicet let. Vždycky tady na radnici bylo vedení, které bylo sportu nakloněné a fandilo mu. A to nejen kuželkám. Právě o kuželky je v Kosmonosích velký zájem, a to mě obzvlášť těší,“ zdůraznil Jiří Jančálek při návštěvě kuželny v našem městě.

Zmínil, že kosmonoská kuželna patří mezi nejlepší v republice. Za její výhodu považuje, že je šestidráhová a tím pádem se dá využívat na mezinárodní úrovni. Podobné zařízení v České republice by prý spočítal na prstech jedné ruky. „O to víc těší, že tu kosmonoskou kuželnu se podařilo tak krásně zrekonstruovat. A že je i mezi mládeží o kuželky zájem. O tom jsme se mohli na žákovském mistrovství republiky přesvědčit. Problém ale je, že nejen v České republice, ti mladí u tohoto sportu nechtějí vytrvat. My starší říkáme, že nás to nesmí znechutit a s mládeží musíme dál ještě intenzivněji pracovat. Ne nadarmo se totiž říká, že mládí je naše budoucnost. Určitě je dobře, když se mládež nějakému sportu věnuje,“ je přesvědčený Jiří Jančálek. Řekl také, že kvůli covidu kuželkářům klesla členská zá-

kladna. „Otázkou je, jak se to projeví v následujících letech. Třeba se nám sportovní naděje začnou vracet. Necháme se překvapit.“

V České republice patří k největším mládežnickým kuželkářským baštám kluby z Náchoda, Hazlova nebo třeba Jihlavy. V dospělé kategorii pak čeští kuželkáři patří k nejlepším na světě. Na mezinárodních závodech pravidelně bojují o medaile. „Na podzim se konečně po covidové pauze konalo mistrovství světa družstev a naše ženy z něj přivezly krásné druhé místo. Věřím, že i dál budeme patřit mezi nejlepší. Také v mužské kategorii máme naději na dobré výsledky. A nejvyšší domácí soutěž? U nás se hraje Interliga, což je společná soutěž se slovenskými partnery.“

Slovensko pak také patří mezi absolutní světovou špičku. Slovensští reprezentanti se dokonce přímo podíleli na rekonstrukci kosmonoské kuželny. „Ano, to je pravda. Na Slovensku mají jednu obrovskou výhodu – mají tým Železárny Podbrezová. Ten významným způsobem dotuje tamní podnik železáren. Oni mají nakoupené hráče i ze zahraničí. A zahraničí v současné době znamená Českou republiku. A díky tomu mají výsledky. Samotný slovenský národní tým takovou kvalitu jako náš reprezentační výběr nemá,“ uzavřel Jiří Jančálek. (pp)

MLÁDEŽNICKÉ PŘÍSPĚVKY V KOSMONOSKÉM FOTBALE

Fotbalový klub Kosmonosy zvýšil příspěvky na činnost žákovských a dorosteneckých týmů. To se nezdařilo dvěma rodičům, kteří se obrátili na vedení města. Proto jsme požádali o vyjádření k celé záležitosti jak prezidenta FK Petra Bernarda, tak starostu města PharmDr. Eduarda Masarčíka. Samotné navýšení členských příspěvků má své logické opodstatnění. Souvisí s tím, že se všechno zdražuje. „Proto jsme také my museli zaragovat a přikročili jsme k tomuto kroku,“ vysvětlil Petr Bernard. „V létě se navíc dá předpokládat další zdražení, včetně dopravy a dalších záležitostí. Na druhou stranu, když jsem to propočítával, tak jedna tréninková jednotka trávající devadesát minut vyjde rodiče na 50 korun, což je téměř zadarmo. Nikdo jiný z rodičů se neozval, tak věřím, že to respektují.“ Příspěvky pro nejmenší žákovskou kategorii činí na půl roku 3600 korun. Pro starší žáky a dorostence je ta částka o 300 korun vyšší. „Jen

pro představu – město také klub finančně podporuje. Jen v loňském roce představoval klubový rozpočet necelých 5 milionů korun. Ty náklady prostě opravdu rostou. Druhá věc – my vybereme příspěvky a pak už od rodičů žádné další finance nechceme. Všechno další jde za námi. V jiných klubech si třeba doplácí účast na turnajích a podobné akce. My už všechno ostatní financujeme,“ dodal Petr Bernard. Vše je navíc podpořené podmínkami, které fotbalové naděje v Kosmonosích mají, včetně veškerého zázemí a tréninkového vybavení odpovídajícímu jejich sportovnímu růstu. „Vedení města se pravidelně se zástupci SK Kosmonosy setkává. Musím říct, že klub s největší členskou základnou i jeho představitelé mají naši absolutní důvěru a podporu. Jejich činnost svým rozsahem přesahuje rámec katastru města,“ vyjádřil se k situaci starosta města PharmDr. Eduard Masarčík. (pp)

KOSMONOSY HOSTILY REPUBLIKOVÝ ŠAMPIONÁT MLADÝCH KUŽELKÁŘSKÝCH NADĚJÍ

V kosmonoské kuželně si daly dostaveníčko naděje kuželkářského sportu. Na moderní šestidráže se od 23. do 24. dubna konal republikový šampionát starších žáků. Byla to dosud největší akce, která se v nově zrekonstruované kuželně uskutečnila.

První den se hrálo 100 hodů sdružených a vítězkou se stala Eliška Rysová z TJ Loko České Velenice, 2. skončila Beáta Svačinová z TJ Blatná a 3. byla Kristýna Lepčíková z TJ Jiskra Hazlov. Domácí hráčka Adéla Dlouhá skončila na výborném 7. místě.

Druhý den se hrál sprint a to vyřazovacím způsobem. Vítězkou se stala Beáta Svačinová z Blatné, 2. byla Eliška Rysová z Českých Velenic a 3. skončily Lada Hesová z Dobřan a Kristýna Ševelová z Ratiškovice. Naše domácí Adéla Dlouhá sice vyřadila v prvním kole

Pavlu Burockovou z Neratovic, ale ve druhém kole již na svoji soupeřku nestačila a skončila na 5. - 8. místě, což ale pro ni znamenalo výborné umístění.

Mladé kuželkárky přišel podpořit a povzbudit také starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. „V první řadě bych chtěl podě-

kovat všem, kteří se podíleli a podíli na rozvoji aktivit mladých lidí, protože ta doba není úplně jednoduchá. Poděkovat musím i nadšeným, jako je šéf kuželkářského klubu Kosmonosy Jiří Řehoř a vůbec všem, kteří mladé sportovce vedou. Musím říct, že jsme po těch letech našli určité souznění, ve vedení radnice je hodně sportovců,“ zmínil starosta a pokračoval: „Mohu zaručit, že i v dalších letech bude ze strany radnice podpora jakýchkoli sportů. Jsou tady krásné dráhy, které se s vydatným přispěním Nadačního fondu

Škoda Auto podařilo zrekonstruovat. Navíc práce na zvelebování areálu budou pokračovat už o prázdninách. Výlepšení se dočká zázemí. Vše prostě směřuje k další modernizaci tohoto areálu tak, aby byl po všech stránkách jedním z nejmodernějších svého druhu v České republice,“ vyslovil přání kosmonoský starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Mistrovství republiky starších žáků se v kosmonoské kuželně zúčastnilo třicet nejlepších hráček na základě umístění v republikovém žebříčku. (pp), fotil MARTIN VESELÝ

REPUBLIKA BYLA ÚŽASNÁ, ŘÍKÁ ADÉLA DLOUHÁ

Čtrnáctiletá ADÉLA DLOUHÁ reprezentovala barvy Kuželkářského klubu Kosmonosy na kuželkářském mistrovství republiky. V soutěži na 100 hodů sdružených skončila sedmá. Ve sprintu vybojovala pro domácí barvy pořadí na 5.-8.místě. Kromě kuželek se přitom dřív věnovala požárnímu sportu a hraje také na klávesy. Adéla Dlouhá už je šampionkou Středočeského kraje a probojovala se právě na republiku.

Adélo, jak jste hodnotila svou účast na republikovém šampionátu?

„Jsem s výsledkem z mistrovství republiky moc spokojená. Dostat se na takové umístění na šampionátu je úžasné.“

Jak jde dohromady spojení kuželek a požárního sportu?

„Myslím si, že je to fajn. Znam hodně lidí, kteří to tak mají. Není

na tom nic výjimečného. A náročnost obou sportů? Neviděla bych v tom velký rozdíl, je to zhruba stejné.“

Čím vás kuželky učarovaly?

„Začala hrát moje sestra a já se ke kuželnám dostala právě přes ni. Mám ráda kolektiv a hru samotnou.“

Dávala jste si před šampionátem nějaký cíl před sebe?

„Upřímně – nedávala. Spíš jsem to nechávala plynout. Chtěla jsem být lepší, než na Poháru mladých nadějí, což se splnilo.“

Co například ve sprintu chybělo k ještě lepšímu umístění? Byla jste jen krůček od postupu mezi nejlepší čtyři závodnice šampionátu.

„Upřímně, já jsem to moc nepočítala. Soustředila jsem se jen na sebe. Pro mě je to tak lepší, protože pak bych v opačném případě byla ve stresu.“

Jaké si před sebe ve čtrnácti letech dáváte cíle?

„Překonávat sama sebe, vytvářet

Kosmonoská kuželkářská naděje Adéla Dlouhá na fotografii Martina Veselého.

si osobní rekordy. A nějaké mety přede mnou? Určitě start na mistrovství světa. Teď v žákovské kategorii to ještě nejde, ale v dorostu už ano.“

(pp)

PLACENÁ INZERCE

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska.

Stáří 16 - 20 týdnů, cena 199 - 245 Kč / ks.

Prodej: 8. 5. a 19. 6. 2022

Kosmonosy – lékárna u zámku - 18.00 hod.

Výkup králíků a koček - cena dle poptávky.

Info: Po - Pá 9.00 - 16.00 hod., tel. 601 576 270, 728 605 840,

www.drubezcervenyhradek.cz

PĚT GÓLŮ VE TŘECH ZÁPASECH, TO JE BILANCE KOSMONOSKÉHO FOTBALISTY VRATISLAVA KOŘÍNKY

Trpělivě čekal na svou šanci a dočkal se. Kosmonoské fotbalisty táhne v divizi sedmadvacetiletý střelec VRATISLAV KOŘÍNEK. Ve třech zápasech se prosadil hned pětkrát a má tak velký podíl na tom, že se tým drží v horní části tabulky. Pochází z Desné v Jizerských horách, kde ho tatínek přivedl k fotbalu v šesti letech. Vydržel do starších žáků, aby následně zamířil do Jablonce nad Nisou. Ještě jako dorostelec se vrátil do Desné a hrál za muže krajský přebor. Ta byl až do letošní zimy a příchodu do Kosmonos (s výjimkou jedné divizní sezóny v Úvalech u Prahy).

Pocházíte z Desné. Tam jsou hodně populární skoky na lyžích. Ty vás nelákaly?

„Ne, my jsme fotbalová rodina. Táta tam hrál, stejně jako mí dva starší bratři. Divizi si v minulosti zahrál vedle mě ještě nejstarší brácha. Poslední roky jsme si všichni tři zahráli v Desné krajský přebor. Byla to v našem podání taková malá Klabzobova jedenáctka...“

V mládežnické kategorii jste byl v Jablonci, jak na to vzpomínáte?

„Mám tam kamarády dodnes. Byla to příjemná léta, samozřejmě. Do divizního fotbalu vám to dá dobrou přípravu a návyky. Určitě lepší, než mládežnické celky z těch menších měst.“

Jablonec ale už je profesionální

Vratislav Kořínek (vpravo) na fotografii Miloše Moce.

klub. Neměl jste tam přeci jen vyšší fotbalové ambice?

„Když prožijete nějakým způsobem trošku dřív, tak v rámci konkurence vidíte, že jsou tam lepší hráči. Byl jsem vedený hodně spíš ke vzdělání – že by bylo dobré do určitého věku vystudovat vysokou školu. To se mi podařilo. Mám vystudovanou ekonomiku a management staveb, což je rozpočtování, oceňování nemovitostí, příprava, realizace atd. Nicméně už dobrých pět let se věnuji finančnímu poradenství. Je to práce, která mě hodně naplňuje.“

Jak se zrodilo vaše kosmonoské angažmá?

„Pomohla k tomu právě vysoká škola, kde jsem se potkal se současným spoluhráčem Matoušem Kubelkou. Dodnes jsme velmi dobří kamarádi. To byl hlavní důvod, proč jsme si řekli, že bychom si spolu chtěli zahrát, a on mě přivedl do Kosmonos...jsem tady spokojený, je tady nádherný areál, skvělé zázemí a tým

šlape.“

Tým šlape i díky vám – ve třech zápasech jste dal pět gólů. To je parádní bilance, navíc jste dal hattrick do sítě Poříčan ...

„Jsem za to moc rád. Musel jsem si na příležitost a šanci v základní sestavě počkat. Klíčové pro mě po zimním příchodu bylo vyrovnat se jednak s větší fyzickou zátěží, musel jsem dohnat fyziku a zbavit se některých nechtěných návyků z nižší soutěže, kterou jsem hrál. Bylo mi vyčítáno například hraní z prvního dotyku. Na to si musím dávat pozor. Zlepšit musím také krytí balónu, když už hraju vepředu, abychom vyhrávali ty důležité souboje.“

Jak jste viděl ten svůj hattrick?

„Byl to můj první hattrick v divizi. A upřímně – byl to klasický zápas, kde vám tam všechno, do čeho kopnete, spadne.“

Pro Kosmonosy je to zatím vydařená divizní sezóna. Mužstvo se pohybuje v horních patrech tabulky. Co ale vy a vaše fotbalové ambice v sedmadvaceti letech?

„Hlavně se fotbalem bavit. Já už jsem dokonce uvažoval opačným směrem – že se stáhnou z fotbalu a budu se spíš věnovat práci a osobnímu životu. Jsem ale rád, že jsem do toho ještě naskočil a přijal kosmonoskou nabídku. Jednou bych si mohl vyčítat, že jsem do toho nešel. Za pět let už to třeba nepůjde.“

PAVEL PETR

ZA ZRCADLEM S OSOBNOSTMI MOTORSPORTU

Jiří Kotek bude jedním z hostů Křesla pro hosta v sále kosmonoské restaurace. Fotil Miroslav Polach, AZ FOTO MB

dání s vůní benzínu doplní ještě promítání zajímavých záběrů ze Safari Rally. (pp)

KOSMONOŠTÍ ŠKOLÁCI V MCDONALD'S CUPU

Mladí fotbalisté reprezentovali Základní školu Kosmonosy McDonald's Cupu v okresním finále. To se odehrálo na kosmonoském hřišti, kde se představilo ve dvou kategoriích dvanáct týmů ze základních škol okresu Mladá Boleslav. Pro fotbalové naděje organizátoři připravili celkem čtyři hřiště, na kterých se bojovalo od první do poslední minuty.

Účast v okresním finále si žáci Základní školy Kosmonosy vybojovali v Bakově nad Jizerou, kde se jim dařilo v konkurenci domácího výběru, Kněžmostu, Mnichova Hradiště a Dolního Bousova. V okresním finále pak obsadili šesté místo.

V roli hlavního organizátora a moderátora nechyběl v areálu SK Kosmonosy ředitel základní školy v Kosmonosích Mgr. Milan Petráš. Samozřejmě žákům kosmonoské školy také náležitě fandil. A nejen jím. „Je to úžasné, když se na hřišti, na jednom místě, sejde najednou 120 malých kluků, kteří hrají fotbal a mají z toho obrovskou radost. Výšlo počasí, ideální byla spolupráce s SK Kosmonosy. Myslí si, že to byl opravdový svátek fotbalu,“ zmínil Mgr. Milan Petráš.

S ohledem na povinnosti spojené s organizací turnaje neměl možnost detailně sledovat každý ze zápasů kosmonoské školy, s výkony hráčů

byl ale očividně spokojený. Prezentovali se podle jeho slov lepším výkonem, než v prvním kole. A jak na tom děti jsou v případě fyzické připravenosti? Může to z pozice své funkce posoudit. „Covid obecně s fyzickou kondicí dětí zamával, je to znát. Bohužel spousta z nich svoji aktivní činnost ve sportovních oddílech ukončila. Kluby mají dnes problém zpátky děti nabrat. Ale fotbal je zrovna výjimkou, alespoň tady v Kosmonosích. Když se tady přijedete podívat na hřiště, je plné dětí,“ těší ředitele Základní školy Kosmonosy Mgr. Milana Petráše. O motivaci pro všechny se, kromě věcných cen a možností postupu do krajského finále, postaral svou přítomností kapitán FK Mladá Boleslav Marek Matějovský podílející se na zahájení i ukončení turnaje. Kosmonoský tým startoval pod dohledem trenérů Kurce a Boxana. Školu reprezentovali a za výkony si zaslouží pochvalu hráči: Tobiáš Dzuro (B), Lukáš Ouzký, Martin Švadlenka, Matyáš Pastorek, Filip Boubín, Jakub Tomášek, Dominik Bruntz, Martin Kühnel, Martin Janeček, Adam Procházka a Matěj Havlíček. V týmech ostatních škol se představili také další fotbalisté SK Kosmonosy - Eliáš Beckert, Ondřej Vasil, Martin Svoboda a Tomáš Vaněček. (pp)

Kosmonoský tým na domácím turnaji McDonald's Cupu. Fotil Štěpán Šimon

FAMÓZNÍ SEZÓNA STOLNÍCH TENISTŮ

Před covidovou pauzou stolní tenisté TJ Sokol Kosmonosy v sezoně 2019/2020 zažili jednu z nejúspěšnějších sezon v historii. Áčko postoupilo zpět do Krajské soutěže 1.třídy, B-celek vyhrál Regionální přebor 1.třídy, céčko bylo druhé v RP2 a děčko vyhrálo RP4. Následující ročník 2020/2021 byl rozehrán dvěma koly a následně celý anulován.

Zdálo se, že navázat na předchozí úspěchy bude velmi těžké, nicméně sezona 2021/2022 dokonale celou historii stolního tenisu opět přepsala. Prvním úspěchem byla druhá účast v řadě v republikovém Českém po-

háru, kde jsme jako krajský celek postupně přešli přes TJ Sokol Stěžery B a třetiligový TJ Sokol Mnichova Hradiště A, a až ve třetím kole nás zastavil v té době vedoucí tým třetí ligy SKST Liberec C. V období leden až březen jsme se pak již tradičně zúčastnili Středočeského poháru, letos se hrál 31.ročník. Postupně jsme vyřadili SK Nová Ves, Sokol Buštěhrad, Sokol Rudná a ve finále jsme doma přehráli i vedoucí celek divize Sokol Lánsko a tím celý pohár poprvé v historii vyhráli.

Kromě pohárových soutěží jsme jako nováček v Krajské soutěži 1.třídy chtěli hrát alespoň ve středu tabulky a tím se vyhnout ošemetnému play-out. Situace ve vyrovnané tabulce se změnila po každém odehraném vikendu a my jsme se postupně pět kol před koncem základní části nečekaně propřacovali až na průběžné první místo. To jsme sice neudrželi, ale konečně třetí místo nás, opět poprvé v histo-

rii, vyneslo do závěrečného čtyřčlenného play-off.

Semifinálovou sérii jsme začali těsnou porážkou 8:10 v Rudné, odvetu před zaplněnou sokolovnou jsme však zvládli v poměru 11:7 a tím si zajistili postup do finále o středočeskou divizi. V něm jsme nejprve jeli na stoly vítěze základní části, do Kolína, kde jsme opět prohráli 8:10. V neděli 1. května se pak v Kosmonosích hrála odveta a všichni, kteří dorazili, zažili neuvěřitelné drama. Po úvodních čtyřhrách jsme vedli 2:0, postupně se stav vyrovnal na 6:6, následně jsme odskočili do vedení 10:7 a po téměř čtyřech hodinách zbýval poslední zápas celé série, který musel rozhodnout o postupu. Zápas mezi domácím Petrem Durdísem a kolínským Jakubem Lhotákem dospěl až do rozhodujícího pátého setu. V něm se soupeř ujal vedení 5:1, následně 10:5 a postup se zdál být ztracen. Za neúnavného povzbuzování plně sokolovny to však Petr „ještě zkusil“, odvrátil pět mečbolů soupeře a sedmi body v řadě celé drama rozhodl v náš prospěch.

V následných oslavách našťastí sokolovna nespadla, a tak se na podzim můžeme opět těšit na republikový Český pohár a hlavně poprvé v historii se v Kosmonosích bude hrát Středočeská divize stolního tenisu, nejvyšší krajská soutěž.

Ing. PAVEL VESELÝ

Kosmonošti stolní tenisté, zleva Jiří Čech, Petr Durdís, Jakub Lauber a Pavel Veselý. Chybí Jan Bernát. Fotil Martin Veselý.